

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Mgr. Ing. V.N.**, advokát
sídlem xxx

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
sídlem Národní 118/16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2024 č.j. K 20/2023

t a k t o:

- I. Žaloba se o d m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci s e v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.

Odůvodnění

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory (dále jen „žalovaná“, jak je obecně nazýván i správní orgán 1. stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext odůvodnění) ze dne 2. 4. 2024 č.j. K 20/2023 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná rozhodla o žalobcově odvolání proti rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory (dále jen „správní orgán 1. stupně“ nebo „kárný senát“) ze dne 15. 9. 2023 č.j. K 20/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím kárný senát shledal, že žalobce se dopustil kárného provinění spočívajícího v tom, že žalobce vůči svým bývalým klientům podal u Policie České republiky oznámení o možném přečinu podvodu dle ust. § 209 odst. 1, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, spáchanému vůči žalobci. Žalobce dle prvostupňového rozhodnutí porušil zákon č.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T., DiS.

85/1996 Sb., o advokacii, když nejednal čestně a zejména při výkonu advokacie nejednal tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu.

3. Napadeným rozhodnutím žalovaná prvostupňové rozhodnutí zrušila a věci vrátila kárnému senátu k dalšímu řízení a rozhodnutí. Žalovaná měla za to, že kárné řízení, které prvostupňovému rozhodnutí předcházelo, trpělo vážnými vadami, pro které nelze zabezpečit náležité posouzení věci, a které činí prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné.
4. Žalobce v podané žalobě namítl, že se ztotožňuje s rozhodnutím žalované v rozsahu, ve kterém bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno a vráceno kárnému senátu k dalšímu řízení z důvodu nepřezkoumatelnosti. Žalovaná dala v napadeném rozhodnutí žalobci za pravdu, že prvostupňové rozhodnutí trpí závažnými vadami, když v něm absentuje řádné odůvodnění. Žalobce však žalobou napadl postup žalované, který dle žalobce překročil možnosti přezkumu odvolání, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezákonně přdestřela vlastní právní názor na posuzovaný případ, ač prvostupňové rozhodnutí zrušila pro jeho nepřezkoumatelnost a skutkovými okolnostmi se tak neměla dále zabývat.
5. Soud se ještě před posouzením žaloby samotné musel vypořádat s otázkou, zda žalobou napadené rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví.
6. Podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
7. Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jsou úkony, které nejsou rozhodnutími, ze soudního přezkumu vyloučeny.
8. Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
9. Podle ust. 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.
10. Městský soud shrnuje, že napadené rozhodnutí obsahuje výrok, kterým se zrušuje prvostupňové rozhodnutí kárného senátu a věc se mu vrací k dalšímu řízení a rozhodnutí.
11. K otázce soudního přezkumu zrušujícího rozhodnutí nadřízeného správního orgánu existuje již ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, která opakovaně dospěla k závěru, že se nemůže jednat o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. [srov. např. rozsudky ze dne 18. 3. 2022, č.j. 3 As 426/2021-41, ze dne 16. 5. 2018, č.j. 6 As 70/2018-52, ze dne 16. 5. 2017, č.j. 1 As 51/2017-28, ze dne 20. 5. 2015, č.j. 1 As 23/2015-49, ze dne 14. 5. 2014, č.j. 10 As 33/2014-34, ze dne 31. 3. 2010, č.j. 9 As 30/2010-219, či ze dne 14. 5. 2008, č.j. 2 As 37/2007-111 (závěry posledně zmiňovaného rozsudku byly potvrzeny usnesením Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2011, sp. zn. I. ÚS 2092/08)]. Žalobou dle ust. § 65 s.ř.s. lze totiž napadat pouze takový úkon správního orgánu, který představuje zásah do veřejných subjektivních práv žalobce, přičemž za tento zásah nelze považovat zásah jakýkoliv, ale jen zásah konečný. Tento přístup vyplývá z principu subsidiarity správního soudnictví, který je stanoven v ust. § 5 s.ř.s. (srov. též rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 10. 2018, č.j. 7 As 192/2017-35).
12. Při posouzení povahy výroku napadeného rozhodnutí soud vycházel z výše citovaného vymezení pojmu rozhodnutí v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a současně z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k této problematice. Soud shledal, že vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím byla věc vrácena k dalšímu řízení a rozhodnutí prvostupňovému správnímu orgánu, nejedná se o finální rozhodnutí, které by zasahovalo do hmotněprávní sféry žalobce.

13. Vzhledem k tomu soud výrokem č. I žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 70 písm. a) s.ř.s. odmítl, neboť žaloba nesměřuje proti rozhodnutí dle ust. § 65 s.ř.s. a není tudíž přípustná.
14. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem č. II. podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
15. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl výrokem č. III. podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval žalobce k poskytnutí součinnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 5. prosince 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T., DiS.